

Urząd Miejski w Konstancynowie Łódzkim

URZĄD MIEJSKI
W KONSTANTYNOWIE ŁÓDZKIM
KANCLARIA

DATA WPLYWU 05-05-2022

L. dz. 66 209

DEKRETACJA OS PODPIS

W imieniu własnym, w odpowiedzi na pismo z dnia 04.05.2022 doręczone dnia 03.05.2022 niniejszym:

1. Wnoszę o udostępnienie informacji publicznych wskazanych we wniosku o udostępnienie informacji publicznej z dnia 25.04.2022 (działania Organu doprowadziły do konieczności wystosowanie wezwania do udzielenia odpowiedzi na wniosek o udostępnienie informacji publicznej z dnia 29.04.2022 r.) zgodnie z treścią przedmiotowego wniosku - **w ustawowym terminie od momentu otrzymania niniejszego pisma. Ustawowy termin na udzielenie odpowiedzi na niniejsze wezwanie wynosi 14 dni.**

2. Wzywam tutaj Organ do uzasadnienia decyzji Agnieszki Gruszczyńskiej, UM Konstancynów Łódzki w sprawie: nr brak sygnatury akt, pismo z dnia 04.05.2022 – **enumeratywne wyliczenie podstaw prawnych konieczności wykazania interesu publicznego wobec konkretnych informacji publicznych.**

Wnioskodawca pierwszorzędnie podkreśla, że wnioskowana informacja publiczna nie stanowi informacji przetworzonej. Należy wskazać, że ustawodawca nie doprecyzowuje na gruncie u.d.i.p. pojęcia "informacji przetworzonej", wobec tego ciężar dookreślenia tego pojęcia został przeniesiony na podmioty stosujące prawo. W rzeczywistości proces ustalania pojęcia "informacja przetworzona" odbywa się na gruncie judykatury. W toku stosowania przepisów tej ustawy w orzecznictwie sądowno-administracyjnym wykształcił się pogląd, wedle którego informacja przetworzona to taka informacja, na którą składa się określona liczba tzw. informacji prostych, podlegających jednak wyodrębnieniu w sposób dostosowany do żądania wnioskodawcy poprzez konieczność dokonania stosownych analiz, wyciągów bądź zestawień (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 21 września 2012 r., sygn. akt I OSK 1477/12 oraz z 17 października 2006 r., sygn. akt I OSK 1347/05).

Biorąc pod uwagę dotychczasowe orzecznictwo sądowno-administracyjne i poglądy doktryny w tym zakresie można wyróżnić co najmniej dwie koncepcje i sposoby identyfikacji przesłanek uzasadniających konieczność przetworzenia informacji publicznej. I tak zgodnie z pierwszą z nich tzw. szeroką koncepcją identyfikacji czynności, które musi podjąć zobowiązany w celu wytworzenia informacji przetworzonej mamy do czynienia wtedy, gdy kryterium identyfikującym stają się dodatkowe czynności, które musi wykonać podmiot zobowiązany w celu wytworzenia takiej informacji. Zazwyczaj chodzi o te czynności, których celem jest wyodrębnienie określonych informacji prostych (dokumentów) ze zbioru informacji znajdujących się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego i przygotowanie ich do udostępnienia (zob. M. Jabłoński, Udostępnianie przetworzonej informacji publicznej, Wrocław 2015, s.133). Z kolei druga koncepcja tzw. wąska koncepcja przetworzenia informacji publicznej opiera się na założeniu, że jest to tylko taka informacja, która w momencie złożenia wniosku nie istnieje, a jej wytworzenie

wymaga twórczego i analitycznego działania zobowiązanego (jego pracowników), polegającego na stworzeniu informacji według kryteriów i metod wskazanych przez wnioskodawcę (zob. P. Fagielski, Informacja w administracji publicznej. Prawne aspekty gromadzenia, udostępniania i ochrony, Wrocław 2007, s.85-86). W takim rozumieniu pojęcie "przetworzenie informacji publicznej" nie może być identyfikowane z sumą wszystkich działań techniczno-organizacyjnych, które musiałby podjąć zobowiązany w celu wyselekcjonowania zbioru dokumentów (informacji) będących podstawą przygotowania informacji przetworzonej. Bierze się pod uwagę tylko to, czy rzeczywiście konieczne byłoby twórcze (analityczne, systemowe, zbiorcze itd.) wytworzenie nowej informacji, nie istniejącej w chwili wystąpienia z wnioskiem. W konsekwencji wąskie rozumienie przetworzenia informacji publicznej sprowadza się do przyjęcia, że przetworzenie występuje jedynie wtedy, gdy po odpowiednim wyselekcjonowaniu dokumentów i ich merytorycznej ocenie - również pod kątem ochrony tajemnic ustawowych i prywatności - nie można ich traktować jako gotowych do udostępnienia, a jedynie jako źródła informacji niezbędnej do wytworzenia tej, której żąda wnioskodawca. A zatem przetworzenie informacji prostych będzie grupą czynności analitycznych polegających na odpowiednim zestawieniu tych informacji według kryteriów wskazanych przez wnioskodawcę, a następnie takim ich zredagowaniu, aby efekt finalny stanowił informację zaspokajającą jego żądanie w sposób zupełny (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z 19 grudnia 2005 r., sygn. akt IV SAB/Wr 47/05, z dnia 20 grudnia 2016 r., sygn. akt IV SA/Wr 369/16).

Należy przy tym podkreślić, że obok konieczności podjęcia określonych czynności w celu wyodrębnienia materiału źródłowego dla potrzeb stworzenia informacji przetworzonej, szczególnie istotnym czynnikiem będzie intelektualny wysiłek podmiotu zobowiązanego, a właściwie jego zasobów kadrowych, związany z taką realizacją tych czynności, aby wytworzona informacja publiczna była zgodna z oczekiwaniem wnioskodawcy. Proces przetwarzania informacji prostych prowadzić musi przy tym do wyodrębnienia informacji publicznej o nowej treści, co oznacza że wytworzona informacja - w momencie złożenia wniosku - jeszcze nie istniała i powstała wyłącznie z inicjatywy osoby domagającej się jej udostępnienia (zob. D. Fleszar, Zasady dostępu do informacji publicznej przetworzonej, "Samorząd Terytorialny" 1-2/2011, s. 91 - 93). Wnioskowane informacje są zatem informacjami publicznymi prostymi.

Jednocześnie interes publiczny został w niniejszej sprawie przedstawiony. Z uwagi jednak na brak uzasadnienia, wnioskodawca ostatecznie wzywa Organ do udostępnienia informacji publicznej we wnioskowanym zakresie lub uzasadnienie nieuznania wykazanego interesu publicznego.

W związku z bezpodstawnym uznaniem przez Organ, że wnioskowane informacje, o których udostępnienie wniósł wnioskodawca w pierwotnym wniosku o udostępnienie informacji publicznej, stanowi informację przetworzoną, to należy wyjaśnić, że prawo obywatela do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne wynika z regulacji art. 61 ust. 1 Konstytucji RP. Natomiast zasady i tryb udzielania obywatelowi informacji publicznej zostały określone w ustawie o dostępie do informacji publicznej. Stosownie do treści art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., prawo do

informacji publicznej obejmuje uprawnienia do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. Ustawodawca w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. powiązał prawo dostępu do informacji publicznej przetworzonej z istnieniem po stronie wnioskodawcy przesłanki szczególnie istotnego interesu publicznego.

W przedmiotowej sprawie wnioskowane informacje stanowią element niezbędny do poczynienia dalszych kroków prawnych, mających na celu poprawę funkcjonowania organów i lepszej ochrony interesu publicznego – co stanowi, zgodnie z brzmieniem orzecznictwa i doktryny, interes publiczny.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, *powiązanie kwoty środków finansowych otrzymywanych z pieniędzy publicznych, przeznaczonych na realizację programu z konkretnym sposobem ich wydatkowania pozwala przyjąć, że nie jest on fikcją i umożliwia faktycznie wykonanie poszczególnych zadań, które są liczne, zgodnie z przyjętymi priorytetami* (por. wyrok NSA z dnia 14 czerwca 2017 r., sygn. II OSK 1001/17, wyrok NSA z dnia 6 lipca 2020 r., sygn. akt II OSK 703/20, wyrok NSA z dnia 29 lipca 2020 r., sygn. akt II OSK 997/20). W związku z tym, obywatele mają pełne prawo do powzięcia informacji o prawidłowym gospodarowaniu przez Gminę środkami publicznymi, jak również otrzymania potwierdzenia, że program opieki jest prawidłowo realizowany zgodnie z założeniami – potwierdzeniem tego byłaby wnioskowana informacja publiczna. Zatem interes publiczny w przedmiotowej sprawie opiera się na ww. okolicznościach i umożliwi ewentualną poprawę funkcjonowania organów administracji i lepszą ochronę interesu publicznego

Doprecyzowując, ww interes stanowi niezbędność pozyskania informacji celem wniesienia ewentualnego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa do organów ścigania, których wnioskowane informacje stanowią podstawę.

Prawo do uzyskania informacji publicznej przetworzonej ma taki wnioskodawca, który jest w stanie wykazać w chwili składania wniosku swoje indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga, tj. uczynienia z niej użytku dla dobra ogółu w taki sposób, który nie jest dostępny dla każdego posiadacza informacji publicznej, co zostało przez wnioskodawcę w niniejszej sprawie wykazane. Jak podkreślono w orzecznictwie NSA, "wnioskodawca żądający informacji publicznej przetworzonej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy dla jej uzyskania powinien wykazać nie tylko, że jest ona ważna dla dużego kręgu potencjalnych odbiorców ale również, że jej uzyskanie stwarza realną możliwość wykorzystania uzyskanych danych dla poprawy funkcjonowania organów administracji i lepszej ochrony interesu publicznego" (zob. wyrok WSA w Opolu z dnia 30 stycznia 2020 r., II SA/Op 7/20, lex nr 2825480 i tam wyrok NSA z dnia 27 stycznia 2011 r., I OSK 1870/10). Samo ustalenie, że w sprawie mamy do czynienia z informacją publiczną przetworzoną nie może więc oznaczać, że automatycznie zostanie wydana decyzja odmowna. Słusznie przyjmuje się w doktrynie i orzecznictwie, iż powinność wykazania interesu publicznego spoczywa w głównej mierze na autorze wniosku o udzielenie informacji przetworzonej (w myśl zasady koniecznego współdziałania organu i podmiotu ubiegającego się o załatwienie sprawy w określony sposób). Niewskazanie tej

przesłanki, albo niedokładne jej wypełnienie, nie oznacza jednak, iż organ jest całkowicie zwolniony z obowiązku jej badania. Możliwa jest bowiem sytuacja, w której z pewnych względów, wnioskodawca nie może sam wykazać interesu publicznego, choćby z tego powodu, że ów interes jest obiektywnie trudny dla niego do uchwycenia lecz istnieje, bądź jego wykazanie, z uwagi na oczywistość, jest zbędne (zob. cyt. wyrok NSA sygn. akt I OSK 865/14).

Jak wynika z niniejszej sprawy Organ pomimo wyznaczonego terminu do wykazania interesu publicznego w wystąpieniu z przedmiotowym wnioskiem i wykazania interesu przez wnioskodawcę, nie podjął żadnych czynności, tj. nie udzielił informacji ani też nie wydał **uzasadnionej** decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej. Stan ten istnieje na dzień wysyłania przedmiotowego pisma. W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ pozostaje w bezczynności wobec braku formalnego zakończenia trwającej procedury udzielenia informacji publicznej.

W świetle powyższego Organ stwierdzając, że żądana przedmiotowym wnioskiem informacja publiczna w określonym zakresie stanowi informację przetworzoną, powinien mieć pełną świadomość wykazania przez wnioskodawcę interesu publicznego w jej pozyskaniu oraz pełną świadomość swojej bezczynności wobec braku uzasadnienia decyzji.

W związku z powyższym, wnoszę jak w *petitum* wniosku.

Z poważaniem

Inspektor Ochrony Danych

Piotr Wojtowicz